

РЕШЕНИЕ

№ 19

гр. Ямбол, 01.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, I ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ, в публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Васил М. Петков

Членове: Пепа Ил. Чиликова
Петранка Ст. Жекова

при участието на секретаря И.ка П. Златева

в присъствието на прокурора Т. Ст. С.

като разгледа докладваното от Петранка Ст. Жекова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20222300600357 по описа за 2022 година

Въззивното производство е образувано по жалба на подсъдимия И. Т. Г., депозирана чрез служебно назначения му защитник адв.И. П. от АК-Ямбол, против присъда №****.постановена по нохд № ***** по описа на Районен съд- Ямбол.

С обжалваната присъда въззивникът- подсъдим И. Г. е признат за виновен в това, че за времето от около 23 часа на *****г.до около 7 часа на *****г.от частен дом- къща, находяща се в гр***** на ул.,*****“ №**** е отнел чужди движими вещи – парична сума ****лева от владението на собственика им Д.В.А. без нейно съгласие с намерение противозаконно да ги присвои, като деянието е извършено при условията на опасен рецидив, поради което и на основание чл.***** от НК е осъден на 3 години лишаване от свобода, което да изтърпи при първоначален строг режим.

На основание чл. 59, ал.1, т.1 от НК е приспаднато времето, през което подсъдимият е бил задържан под стража, с мярка за неотклонение задържане под стража, считано от ***** година до привеждане на присъдата в

изпълнение.

В жалбата на подсъдимият се навеждат доводи за явна несправедливост на наложеното наказание, като се твърди , че същото е необосновано завишено и се иска неговото намаляване. Депозирано е допълнение към въззивната жалба в която се доразвиват доводите за явната несправедливост на наказанието. Сочи се, че предишните осъждания приети от районния съд като отегчаващи вината обстоятелства не следва да се приемат като такива, тъй като същите са елемент от състава на престъплението- кражба извършена в условията на опасен рецидив. Излагат се и съображения, че не е отчетено като смекчаващо вината обстоятелство процесуалното поведение на подсъдимия на досъдебното производство и че той е съдействал изключително много за разкриване на обективната истина по делото, уличавайки себе си. На това основание се иска въззивният съд да постанови решение, с което да намали размера на наказанието от 3 години лишаване от свобода на 1 година и 4 месеца.

Участващият по делото прокурор от ОП-Ямбол пледира за неоснователност на въззивната жалба. Излагат се съображения за справедливост и законосъобразност на наложеното наказание на подсъдимия, тъй като районният съд е отчетел всички налични смекчаващи вината обстоятелства.

Въззивникът – подсъдим Г. участва лично и със служебно назначения си защитник от първата инстанция адв.П., чрез който поддържа изцяло въззивната жалба. Излагайки всички посочени в жалбата съображения пледира въззивният съд да измени присъдата като намали размера на наложеното наказание на подсъдимия.

ОС- Ямбол след като обсъди доводите в жалбата, пледоарията на защитника на подсъдимия и заключението на прокурора, съгласно правомощията си по чл.313 и чл.314 от НПК извърши цялостна служебна проверка на обжалваната присъда приема следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в срока по чл.319 ал.1 от НК и от лице имащо право и интерес да обжалва. Разгледана по същество същата се явява **неоснователна** по следните съображения:

Съдебното производство в районния съд е разгледано по реда на глава XXVII от НПК. В първото по делото съдебно заседание подсъдимият е

признал вината си, изцяло се съгласил с фактическата обстановка изложена в обвинителния акт и прави искане да не се събират доказателства в тази насока. С нарочно определение по чл. 372 ал.4, вр.с чл.371 т.2 от НПК съдът приема, че при постановяване на присъдата ще ползва доказателствата събрани на досъдебното производство. Решаващата съдебна инстанция е спазила всички процесуални правила при разглеждане делото по реда на съкратеното съдебно следствие.

Въззивният съд споделя изцяло приетата от първата инстанция фактическа обстановка, която се препокрива с изложените в обвинителния акт фактически обстоятелства, като същите се подкрепят изцяло от събраните на досъдебното производство доказателства.

Безспорно е установено, че за времето от около 23 часа на *****г.до около 7 часа на *****г.подсъдимият И. Г. минавайки по ул.,*****“ в гр***** решил да извърши кражба от къща №****. Влязъл в двора през незаключена входна врата, но не открил нищо за крадене. След това влязъл в къщата също през незаключена входна врата и в една от стаите върху пералнята видял бяла дамска чанта. Отворил чантата и установил, че вътре се намира голяма сума пари, след което излязъл на улицата. Взел намиращата се в чантата парична сума -****лева, след което хвърлил чантата на двора и веднага с влак отишъл в гр.*****. Там проиграл в казино по- голямата част от откраднатите пари, както и си купил дрехи. Парите са собственост на св.Д.А.

На *****г.св.Д.А.установила кражбата и липсата на собствените й ****лв.и уведомила за това полицията. Служителите на РУ-***** установили извършителя на кражбата И. Г., който с протокол за доброволно предаване предал сумата от ****лв., като заявил, че това е остатък от откраднатото. Същите са върнати на собственика св.Александрова срещу разписка.

По ДП е извършен следствен експеримент с участието на подсъдимия, който посочил къщата, стаята и мястото където се намирала чантата и паричната сума.

От справката за съдимост на подсъдимия е видно, че същия е осъждан 11 пъти, като по десет от присъдите му е наложено наказание лишаване от свобода за престъпления против собствеността на гражданите. Съставомерни са присъдите постановени по нохд № ****г., № **** и №*****, по които с

определение № *** по чнд № *****.е определено общо наказание в размер на 3 години и 4 месеца лишаване от свобода, което да изтърпи ппри първоначален строг режим. Общото наказание е извърпяно на *****.

За да приеме за установена горната фактическа обстановка районният съд напълно обосновано е приел, че самопризнанията на подсъдимия се подкрепят от събраните на досъдебното производство доказателства-показанията на свидетелите Д.А. Е. И.ов и И. И.ов като и от писмените доказателства, приобщени към доказателствения материал по делото, чрез прочитането им по реда на чл.283 от НПК – справка за съдимост на подсъдимия, протокол за доброволно предаване и протокол за следствен експеримент, ведно с фотоалбум. Изложени се убедителни мотиви кои доказателства се кредитират от съда и на кои не се дава вяра. Направен е анализ на всяко едно от събраните доказателства като същите са ценени както поотделно така и в съвкупност и поради липса на оспорване в тази насока въззивният съд намира за ненужно да преповтаря правните аргументи.

По изложените по- горе съображения въззивният съд подкрепя изводите на първата инстанция за доказаност на инкриминираното престъпление, както и че по безспорен и несъмнен начин е доказано участието на подсъдимия в извършване на инкриминираната кражба.

При правилно установена фактическа обстановка решаващия съд е направил обосновани и законосъобразни правни изводи, като е приел, че подсъдимия И. Г. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл.***** от НК, тъй като за времето от около 23часа на *****Г.до около 7 часа на *****Г.от частен дом- къща, находяща се в гр***** на ул.,*****“ №***** е отнел чужди движими вещи – парична сума *****лева от владението на собственика им Д.В.А., без нейно съгласие с намерение противозаконно да ги присвои, като деянието е извършено при условията на опасен рецидив.

От обективна страна подсъдимият е осъществил изпълнителното деяние кражба - противозаконно отнемане на паричната сума и осъществяване на трайна фактическа власт върху същата. Установено е по несъмнен начин, че същият е осъществил квалифициран състав на кражбата, тъй като е действал в условията на опасен рецидив по буква "а" на чл.29, ал.1 от НК, тъй както с оглед приложената по делото справка за съдимост и данните, съдържащи се в

нея относно влизане в сила на предходните присъди /посочени по-горе/, наложените с тях наказания и времето на изтърпяване на тези наказания, престъплението по настоящата присъда е било извършено от подсъдимия след като същия е бил осъждан за тежко умишлено престъпление на лишаване от свобода не по – малко от една година, изпълнението на което не е било отложено по реда на чл. 66, ал.1 от НК. Същевременно, до момента на извършване на деянието по настоящото дело не е изтекъл предвидения в разпоредбата на чл.30, ал.1 от НК петгодишен срок, изключващ приложението на разпоредбата на чл.29 от НК.

Проверяващият съд споделя изводите, че от субективна страна подсъдимия е действал с пряк умисъл, тъй като е съзнавал че отнема чужди вещи без знанието и разрешението на собственика и е целял именно този престъпен резултат.

По отношение вида и размера на наложеното наказание:

При определяне размера на наказанието районният съд е отчетел в достатъчна степен всички налични смегчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, поради което наказанието 4 години и 6 месеца лишаване от свобода е справедливо и законосъобразно. Подсъдимият въпреки младата си възраст е личност с трайно изградени престъпни навици, същия е осъждан 11 пъти за престъпления против собствеността, като по десет от присъдите има наложено наказание лишаване от свобода. Последните три присъди наложени по нощд № ***** № ***** и № ***** са кумулирани на основание чл.25, ал.1 от НК, като е определено общо наказание в размер на 3 години и 4 месеца лишаване от свобода, изтърпяно ефективно на ***** е основание за квалифициране на инкриминираното деяние по чл.196, ал.1, т.1 от НК. Доводите във въззивната жалба, че тези осъждания не следва да се отчитат като отегчаващо вината обстоятелство, тъй като са емелент от състава на престъплението са правилни, но районният съд се е съобразил с това. Останалите осем осъждания обаче следва да се приемат като отегчаващи вината обстоятелства и правилно е прието, че същите квалифицират подсъдимия като личност с трайно изградени престъпни навици. Като отегчаващо вината обстоятелство е и факта, че същия е извършил инкриминираното деяние само два месеца след като е освободен от затвора, където е изтърпял наказание 3 години и 4 месеца лишаване от свобода. Смегчаващи вината обстоятелства са процесуалното му поведение на

досъдебното производство, тъй като същия е оказал съдействие за разкриване на обективната истина, както и доброволното възстановяване на част от откраднатото- ****лева. Причините за извършване на деянието не са основание да се приемат като смекчаващи вината обстоятелства, тъй като същия е млад човек в трудоспособна възраст без изградени трудови навици, като е използвал голяма част от откраднатата парична сума за да ги проиграе в казино в гр.*****. При определяне на наказанието съдът се е съобразил с указанията в Тълкувателно решение № 1 от 06.04.****9 г. по т.д. № 1/****8 г. на ВКС, ОСНК, т. 7, че не следва да се третира като допълнително смекчаващо отговорността обстоятелство направеното самопризнание в процедурата по съкратеното съдебно следствие.

По изложените съображения въззивният съд намира наложеното наказание на подсъдимия 4 години и 6 месеца лишаване от свобода за справедливо, както и че напълно съответства на степента на обществената опасност на личността на подсъдимия и на извършеното деяние. Законосъобразно е приложена разпоредбата на чл.58а, ал.1 от НК и след намаляването на наказанието с една трета подсъдимият е осъден на 3 години лишаване от свобода.

Съдът споделя аргументите на първата инстанция, с които е отказано приложението на чл.55, ал.1, т.1 от НК, тъй като наличните смекчаващи вината обстоятелства не са нито многобройни нито е налице изключително такова.

Първоначалният строг режим на изтърпяване на наказанието е правилно и законосъобразно определен, тъй като е в съответствие с разпоредбата на чл. 57, ал.1, т.2, б.“б“ от ЗИНЗС.

Разпоредбата на чл. 59, ал.1, т.1 НК също е приложена законосъобразно и правино, като е зачетено предварителното задържане с мярка за неотклонение задържане под стража, считано от *****г.до привеждане на присъдата в изпълнение.

По изложените съображения съдът счита, че обжалваната присъда следва да бъде потвърдена, поради липса на основания за нейното изменение или отмяна.

Водим от горното и на основание чл.338 от НПК , Окръжен съд-Ямбол,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда №*****г.постановена по нощд № ***** по описа на Районен съд- Ямбол.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____